

Szereti az időseket, és ők is szeretik

Vendéglátósból vált falugondnökká, szociális munkássá Schlapak József, aki szeptemberben vonult nyugdíjba, addig kilenc éven át segítette a várgesztesi időseket, elesetteket, betegeket: bevásárolt, számíthattak rá az otthoni teendőkből, templomba, orvoshoz vitte őket, kiváltotta a gyógyszereiket, és ami talán a szépkorúak számára is nagyon fontos volt, hogy beszélgetett velük.

Csucsú, hiszen mindenki így ismeri, felszolgálóként végzett, volt üzletvezető is, és amikor meghirdették a községben a falugondnoki állást, épp egy, az esti órákban nyitva tartó büfét üzemeltetett a Faluházban. Gondolt egyet, és jelentkezett: napközben falugondnok, este büfés volt. Ezt úgy jellemzi, hogy mindig is emberekkel foglalkozott, de azért a két terület között volt átugrás. És az előbbihez szükséges egyfajta szociális érzékenység is, meg türelem. Nagy-nagy türelem... Természetesen nem vált egyik pillanatról a másikra szociális munkássá, Lakitelekre járt képzésre, ahol igyekeztek a résztvevőket minden lehetséges helyzetre, feladatra felkészíteni. Ennek hasznát is vette, hiszen – mint a beszélgetésünk során kiderült – életet is mentett. A kezdet nagyon nehéz volt, ebbe bele kellett szokni. Eleinte ebédet hordtam mindenkinek, aki igényelte. 31 ebédet osztottam a házakhoz, aki nem tudott kijönni, annak bevittem. Egyszer bementem egy helyre, és a kádban feküdt egy idős férfi. Ki akarta mosni a kádat, bedugta a dugót, beleesett és nem tudott kijönni, a víz meg folyt bele. Én húztam ki – idézte fel az emlékeit. Nagy előny volt számára, hogy a feladatokat helybéliként látta el, hiszen ő is ismert mindenkit, és őt is mindenki ismerte: egy idegennek, aki nem idevalósi, nehezebb lett volna. Engem azonnal elfogadtak, hiszen azért ez egy bizalmi állás is: pénzről is szó van, vásárolni is kell nekik, fizetnek az ebédért, azt is össze kell szedni, ki kell számolni, kell a bizalom. És a beszélgetés, egy-két szó, a „hogyan van, hogy érzi magát?” kérdés.

– Mondhatjuk, hogy egy idő után már családtagnak számítottál?

Igen-igen, teljesen. Tudták, mikor megyek, már vártak, vittem a híreket a faluból. Volt, aki soha nem mozdult ki. Kérdezték, hogy na, mi történt? Én pedig mondtam, főként a járvány ideje alatt, hogy ki betegedett meg. És ha valaki elhunyt, azt is tőlem hallották meg először. A falu életét rajtam keresztül tudták követni. Volt, aki mindig ugyanazt kérdezte, hiszen időseknél előfordul, hogy berozsdásodnak a gondolatok, de hiába tudtam előre, mindig szívesen válaszoltam – idézte fel mosolyogva, de azt sem titkolta, hogy teher is, ha valakinek ilyen nagy a „családja”. Nagyon nehéz. 31 emberrel kezdtem, és már csak 12-en élnek. A többiek nem lemondták az ebédet, sajnos elhunytak... Nehéz ezt feldolgozni, de sajnos ez az élet velejárója... A majdnem egy évtized alatt nagyon sok szép emléket is gyűjtött: nagyon hálásak voltak az emberek, például névnapomon mindenki felköszöntött, akihez mentem, már úgy vártak, hogy Isten éltesse! Nagyon jó volt a kapcsolat, és nagyon szeretem az időseket. Még most is néha, ha arra járok, azért betekintek hozzájuk, szeretek velük beszélgetni... Csucsú nem titkolja, hogy nagyon hiányoznak számára az idősek, de azért a nyugdíjas éveiben sem tétlenkedik, hiszen az egyháznál világi elnök, a sportnál is vezetőségi tag, továbbra is szervezi az eseményeket, meccset, mozog, ténykedik az emberek között, nem veszik el a kapcsolata sem a várgesztesiekkel, sem a faluval.

**Tájékoztatás! A Mobilizált Kormányablak
Ügyfélszolgálat kötelező működtetése a hidegebb
időjárás körülményekre való tekintettel
2023. március 17-éig szünetel!**

Eltörölhetik a háztartási vízigényt kiszolgáló kutak engedélyezési eljárását

Újra napirendre került a vízgazdálkodási törvény módosítása. Megjelent egy módosító javaslat a jogszabályhoz, aminek értelmében a háztartási vízigényt kiszolgáló kutakra a jövőben nem lenne szükséges lefolytatni az engedélyezési eljárást. A kedvezmény abban az esetben járna, ha az adott kutat vízkészlet-védelmi szempontból kockázatmentes területen hoznák létre, a kút talpmélysége 50 méternél kevesebb lenne, és nem érné el az első vízzáró réteget.

A javaslat alapján térkép készülne a vízkészlet-védelmi szempontból kockázatmentesként meghatározott területekről, és a jogszabály a következő bekezdésekkel bővülne: nem szükséges vízjogi engedély az országtérképen vízkészlet-védelmi szempontból kockázatmentesként meghatározott területeken a háztartási vízigényt kielégítő kút létesítéséhez, üzemeltetéséhez és megszüntetéséhez, ha annak talpmélysége az 50 métert nem haladja meg és az első vízzáró réteget nem éri el. A háztartási kút tekintetében a vízügyi hatóság ellenőrzést hivatalból nem végez, és a vízügyi hatóságot terheli a bizonyítási kötelezettség annak megállapítása kapcsán, hogy a vízjogi engedély nélkül létesített háztartási kút a meghatározott feltételeknek nem felel meg.

Arról az Agrárszektor számolt be, hogy ennek megfelelően az említett országtérképen kockázatmentesként jelölt területen a fennmaradási engedélyezési eljárások lefolytatásától is el lehet tekinteni és a bírság megfizetésére vonatkozó kötelezettségek is változnak. A módosító javaslat indoklása szerint – a többi között – azért van szükség erre a változtatásra, mert az ukrajnai háború okozta élelmiszerválságban felértékelődik a ház körül termesztett növények szerepe, melyek gondozása nemcsak a hiányt csökkent, de ármérséklő szerepe is van. A Magyarországon is érezhető klímaváltozásra tekintettel a hatékony és gazdaságos növénytermelés ugyanakkor egyre inkább csak öntözéssel lehetséges, melyhez egyre mellőzhetetlenebb a helyben fúrt kút.

2022. november

VÁRGESZTES KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZÉLETI ÉS INFORMÁCIÓS HAVILAPJA

150 éve szentelték fel a várgesztesi templomot: püspöki szentmise a búcsún

150 éve felépült a szép és nagy templom, amely valószínűleg nagyobb volt, mint amire nekik szükségük volt, mert ők már előrettekintettek, már a jövőre és a gyerekeikre gondoltak, és hittek benne, hogy Isten áldásával ez a nagynak tűnő templom egyszer majd megtelik hívekkel – hangzott el Spányi Antal megyéspüspöktől a Várgesztesi Római Katolikus Templom felszentelésének 150. évfordulója és a Szent Vendel napi búcsú alkalmából tartott ünnepi püspöki szentmisén október 30-án, amikor a helyi, a szomszédos Vértessomló és Környe mellett a távolabbi településekről érkező hívek zsúfolásig megtöltötték a templomot.

Az ünnepi szentmisén – melyen közreműködtek a Vértessomló és Várgesztesi Zeneiskola fúvós növendékei, a Német

Kultúregyesület Dalköre és a hittanos gyermekek – Visnyei László plébános fejezte ki a közösség nevében köszönetét Spányi Antal részére, hogy a fő pásztorral ünnepelhetnek ezen a szép napon.

Ezen a helyen 1870-ben még kápolna állt, a második gesztesi kápolna, majd a gyarapodó számú gesztesiek jelezték az Egyházközség felé, hogy a szomszédos nagyobb településekhez hasonlóan templomot szeretnének. Ebben az időben Ufferheimer Lipót volt a káplán. A kérést mind az egyház, mind az Uradalom elfogadta, és Gróf Esterházy Móric és felesége, Lobkowitz Polixena anyagi támogatásával, valamint a gesztesiek munkájával, közös erőfeszítéssel 2 év alatt felépült a jelenleg is működő templom – idézte fel a másfél évszázaddal ezelőtti múltat Rising Károlyné polgármester, egyben a hívek és a várgesztesiek figyelmébe ajánlotta Weisz János, néhai plébános „Adatok Várgesztes vértesi község plébániájának és templomának történetéből” című könyvét, amely digitalizált formában mindenki számára elérhető a település honlapján.

A feljegyzések szerint 2012-ben volt nálunk utoljára püspöki szentmise.

Nem remélt bevétel a jótékonysági koncerten

3. oldal

2. oldal

GESZTESI KRÓNKA • Közéleti és információs havilap • Lapalapító és kiadó: Várgesztes Község Önkormányzata, 2824 Várgesztes, Arany J. u 47. • Felelős kiadó: Rising Károlyné polgármester • Főszerkesztő: Salamon Gyöngyi, E-mail: propagandabt@gmail.com • 20/9611-833 • Hirdetésfelvétel: 20/9611-833 • Lapzárta: minden hónap 8. napja.

Megjelenik havonta 250 példányban.

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az olvasói leveleket, reflexiókat rövidített formában, szerkesztve közölje. Ezek az írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét. A meg nem rendelt anyagok és hirdetések tartalmáért a szerkesztőség felelősséget nem vállal. Anyagokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza. ISSN: 2062-5472

150 éve szentelték fel a várgesztesi templomot: püspöki szentmise a búcsún

...folytatás az első oldalról

Szeretném Önnek megköszönni, hogy velünk együtt fontosnak tartja, hogy 150 év távlatából is fejet hajtunk elődeink élete, hite és tevékenysége előtt, mely egyben példaként szolgál számunkra. Várgesztes nevében kívánunk Önnek jó egészséget, kívánjuk, hogy derűjével, emberségével, hitével tovább tudja szolgálatát végezni – fogalmazott a polgármester.

150 évvel ezelőtt lelkes emberek szívében égett a vágy, amit ők lángként őriztek, hogy gesztesen épüljön templom. Amit akartak, áldozatok árán, sok fáradsággal megvalósították. És most itt vagyunk ebben a templomban 150 esztendő múltán is, fölhangzik az ének, fölhangzik az imádság, Isten dicsérete – hangzott el a mise során a megyéspüspöktől, aki így vont párhuzamot az akkori múlt és jelen között: az ember gyakran megtorpan ebben a furcsa világban: hogyan tovább? Hogyan legyen erőnk, hiszen olyan szegények vagyunk, olyan eszköztelenek vagyunk. És akkor érkezik egy ilyen ünnep, mint Várgesztesen ez a mai nap, és mindent másképpen mutat meg nekünk. Ott vannak előttünk a 150 évvel ezelőtt élő emberek. Belegondolni sem tudunk, hogy milyen nehéz lehetett az ő életük, milyen körülmények között éltek. A mindennapjaikban mennyi áldozatot kellett hozniuk azért, ami nekünk magától értetődő és természetes, és eszünkbe sem jut, hogy ez másként is lehetne. Gondoljunk csak arra, amikor felkapcsoljuk a villanyt, a sötétségből fény lesz. Ezek a régi emberek igyekeztek békében, szeretetben élni, és meghozták a munkájukkal az áldozatot, ami a mindennapi életben szükséges volt, és érezték, hogy valami több kell. Nem elég a mindennapi kenyér, nem elég a küzdelem, amit naponta meghoztak a családért, valami többre van szükség. Mi ez a több? Maga az Isten. Hogyan legyünk az Istenhez közel? A templom által. Sok utánajárással, rábeszéléssel, könyörgéssel és nagyon sok áldozattal ezek a régi emberek megvalósították az álmukat, nem túrtak semmit, ami közéjük és Jézus közé állhatott volna. Az akaratok, Isten kereső áldozatuk meghozta a gyümölcsét – fogalmazott *Spányi Antal*, és Szent Vendel közbenjárásával kérte a jelenlévők, családjaik, szeretkeik életére az Isten áldását.

Weisz János könyvében így ír a templom építéséről:

Nagy munka indult meg Uffenheimer káplánsága idején. 1870. augusztus 29-én tették le a mai templom alapkövét. Állítólag nem a földbe, a fundamentumba tették, hanem megőrizték sokáig a mellékoltár alatt a templomban, ahonnan egyszer csak eltűnt. Valószínűleg az a háború és az azt követő restauráció idején. 1930-ban még ott állott üresen. A mai templom helyén álló kápolnát augusztus folyamán bontották le. A munkálatok alatt a jegyzőségi helyiség szolgált istentiszteleti célokra. Ezért Asztl tatai apátplébános külön megáldotta ünnepélyes keretek között ezt a helyiséget, és ugyanakkor Uffenheimer Lipót helyi káplán mondott szentbeszédet a hívekhez. A mai templomnak teljesen új alapzatot készítettek. Erről a templom építéséről meglehetősen részletesen ír Graf Mihály plébános a templom- és a plébánialeltárban (1930). Eszerint a templom építését a helyi lelkész, Uffenheimer Lipót útján maguk a hívek kérelmezték és szorgalmazták. A gróf is készségesen fogadta a kívánságot. Az összes fuvarát a hívek szolgáltatták, a kézimunkát is a legnagyobb részben (valószínűleg teljesen). Majdnem minden második napon fuvaroztak téglát Szákról (20-21 km), összesen 250 000 db-ot. Más építőanyagot szállítottak a 20 km távolságnyi Tatáról. A meszet a helybeli kemencékből nyerték. Graf szerint voltak napszámosok is. Végeredményben nagy terhet jelentett ez a sok munka, bármennyire is lelkesen vállalták, a szegény zsellér népnek, mert a saját munkájukat is el kellett végezniük. Volt állítólag olyan család, amely emiatt el is költözött Sárásárra. Richter bácsi közlése szerint az egyik Helmayer család. Gesztes híveinek ez a munkája pénzértékben felülhaladja a 10 000 forintot. Azaz 20 000 Koronát, vagy 23 200 Pengőt (1930-ban számított) így Graf plébános). Az uradalomnak készpénz kiadása volt 9830 Ft, koronában 19 600, pengőben 22 805. Azonkívül adta a téglanyagot. Gróf Esterházy Móríc még adott utólag 7000 Ft-ot, 14 000 Koronát azaz 16 240 Pengőt. Pontosabban elosztva, így oszlottak meg a tételek: a készpénzt Lobkowitz Polixena hercegnő, gróf Esterházy Móríc adta: az összes anyagot férje, gróf Esterházy Móríc adta, és az összes fuvarát és kézimunkát a hívek szolgáltatták. 1871. október 20-án, a búcsú napján, a toronykeresztet már feltették, amelyet előzőleg Uffenheimer Lipót helyi káplán áldott meg. A megáldásnál jelen volt Billing Antal vértessomló plébános, Kórody Ferenc kozmai plébános és Benjamin Kapucinus atya Tatáról, valamint Esterházy Móríc gróf a feleségével és a gesztesi nép. 1872. augusztus 15-én húzták meg először ünnepélyesen a templom új harangját, melyet Moser Mátvás helybeli lakos és felesége Wachter Anna vette 250 Ft-ért. A harangot Szent Mór tiszteletére szentelték. Ekkor jelen voltak szent ruhában Kórody Ferenc kozmai és Winkler Mihály vertessomló plébános és Luby Emilián építész (talán ő volt a templom építész). 1872 folyamán helyezték el a főbejárat fölött Esterházy Móríc Miklós gróf és felesége, Lobkowitz hercegnő címerét és alatta márványtáblát ezzel a felirattal:

„MAURITIUS COMES ESTERHÁZY LOCO ECCLESIAE OLIM A PARHE COMITE NICLAO HONORI SANCTI NICOLAI HIC ERECTAE HANC NOVEM COOPERANTE UXORE POLIXENA PRINCIPISSA A LOBKOWITZ EXSTRUXIT ET SANCTIS NICOLAO ET WNELINO DICA VII. ANNO MDCCCLXXII” Vagyis: Esterházy Móríc gróf a hajdan atyjától Miklós gróftól Szent Miklós tiszteletére itt emelt templom helyére ezt az újat emelte feleségének Lobkowitz Polixena hercegnőnek közreműködésével az 1872. esztendőben. Egy mondat azonban lemaradt a feliratról. Ezt akkoriban sajnós szokás volt kihagyni. Ez a következő: cooperantibusque incolis zelosis de Gesztes. Vagyis: valamint Gesztes buzgó lakóinak közreműködésével. A lényeg azonban, hogy Isten ismeri és tudja, hogy kedves gesztesi hívei milyen áldozatot hoztak és ennek a pártatlan ismeretnek jegyében tudja be nekik szívből jött szolgálatukat. 1872. december 5-én megáldotta a templomot Horváth Ferenc tatai apát, esperes-plébános. A megáldásnál jelen volt Billing Antal – most már kecskédi plébános – és Masshammer Venánc kapucinus atya. A szentbeszédet Uffenheimer Lipót helybeli káplán mondta. Az anyakönyv tanúsága szerint az első keresztes december 25-én volt a templomban, amikor Hartdégen János és Melcher Erzsébet szent Pátról és Szt. Jánosról nevezett fiát keresztelték. A templom stílusában a gótika utánzata. Kedvesen uralkodik az egész völgy felett néhány magas fenyő árnyékában.

Weisz János - Adatok Várgesztes plébániájának és templomának történetéből

TISZTELT VÁRGESZTESIEK!

Várgesztes falunk múltjáról nincsen sok írásos emlék. A generációváltások okán a szóbeli közlések és emlékek száma is egyre ritkul. Ezért tartom nagyon fontos lépésnek, hogy Hartdégen Ákos várgesztesi képviselő kiadásra kész állapotba elkészítette Weisz János, néhai gesztesi lelkész 1969-ben, községünkről írt monográfiáját, az „Adatok VÁRGESZTES Vértesi kisközség plébániájának és templomának történetéből” című könyvet.

(Weisz János egyháztörténész, ferences szerzetes, római katolikus pap (Moson-szolnok 1910. október 17. - Eisenstadt 1994. március 19.) 1927-ben lépett a mariánus rendtartományba, ott vette fel a Mihály rendi nevet. Szombathelyen szentelték pappá 1934. november 1-jén. Újmiséjét Moson-szolnokon tartotta meg 1934. november 4-én. Hítszónok volt Szombathelyen, Budapesten és Veszprémben. Plébánosként szolgált Búcsúszentlászlón és Felsőgesztesen. A ferences rend feloszlása után 1965-ig a veszprémi ferences templom igazgatója volt, ezt követően Vigántpetend plébánosa volt, majd 1967-ben szolgálaton kívülre helyezték. 1967-1975 között Várgesztesen élt Böck János, Moson-szolnokon született plébánosnál. Itt és ekkor írta meg hely- és egyháztörténeti munkáit Moson-szolnokról, Máriakálnokról és Mosonmagyaróvárról. Foglalkozott Várgesztes, Környe és a majki kamalduli szerzetesség múltjával is. Az 1970-es évek közepén került Eisensadtba, ahol ismét gyakorolhatta szerzetesi hivatását és feldolgozta az ottani ferences kolostor könyvtárának történetét is.)

A templom felszentelésének 150. évi évfordulója a római katolikus hívők mellett minden gesztesinek fontos dátum. A tervünk az volt, hogy az egyház támogatásával kiadjuk ezt a könyvet és valamennyi családnak átadunk 1-1 példányt. Az ismert gazdasági okok miatt a könyvformátum most megghiúsult, elmarad.

Bízom benne, hogy a www.vargesztes.hu honlapon a média menüben közreadott, letölthető, kutatható monográfia sikeres lesz. Egyben kérem a fiatalokat, hogy segítsék a 206 oldalas tartalom megismerését annak is, akitől távol áll a digitális világ.

Szívesen ajánlom figyelmükbe a falu- és egyháztörténeti hiánypótló kiadványt!

Rising Károlyné
polgármester

Nem remélt bevétel a jótékonyági koncerten

...folytatás az első oldalról

A Várgesztes Faluházért hirdetett jótékonyági koncertet október 29-ére a Rock Fashion, s végül a szervezők által nem is remélt érdeklődés kísérte a programot, a november 2-ai „kasszazárás” pedig végképp felülmúlta minden várakozásukat: 800 ezer forint érkezett a belépő- és támogatói jegyekből – tudtuk meg Rieder Mónika főszervezőtől.

A Bódis Ildikó (ének), Nagy Dániel (ének), Kemmer Róbert (basszusgitár), Hernádi Zsolt (bilyentyű), Tanka Balázs (dob) és a Faluház vezetője, Geiszt Róbert (szólógitár) összeállítású csapat ebben a formációban első alkalommal lépett közönség elé, és teremtett fergeteges hangulatot a táncolható és keményebb rock zenei palettájával a mintegy kétszáz fős közönség számára. Mint Geiszt Róbert ötletgazda elmondta, ilyen jótékonyági koncertet még soha nem szerveztek, és valóban nem is számítottak ekkora bevételre. Az összegből a Faluház működtetéséhez szükséges egyéb költségeket, mint a kötelező karbantartásokat, a felülvizsgálatok díjait finanszírozzák majd, amely a jelentős rezskiadások mellett hatalmas segítség az intézmény számára. A szervezők és a Faluház ezúton fejezi ki köszönetét mindazok számára, akik belépő- vagy támogatói jegyet vásároltak, akik segítették a rendezvény megvalósulását, vagy bármilyen egyéb adományaikkal hozzájárultak a nem várt sikerhez.

Széchenyi Terv
Plusz Egymal együtt
Magyarországot

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Az Európai Unió
támogatásával

Sajtóközlemény
Technológiai fejlesztés az Óko-Holz Manufaktúra Kft-nél
2022/10/12

A Széchenyi Terv Plusz keretén belül meghirdetett „Magyar Falu Vállalkozás-újraindítási Program” című felhívás alapján az Óko-Holz Manufaktúra Kft., a GINOP_PLUSZ-1.2.2-22-2022-00527. azonosítószámú támogatási kérelemmel 10 millió forint vissza nem térítendő, európai uniós támogatás segítségével valósította meg az Óko-Holz Manufaktúra Kft. tárgyi eszközeinek a technológiai fejlesztését.

Közlemény

Az Óko-Holz Manufaktúra Kft-t 10 év szakmai tapasztalat alapján alapítottuk meg 2013-ban. Fejlődésünk azóta is töretlen, sikereinket szakmai tapasztalataink mellett folyamatos fejlesztéseinknek is köszönhetjük. Az alapításkor tervezett tevékenységek közül mára az irodabútor egyedi megrendelői igények szerinti kis szériás gyártása vált a tevékenység fő területévé. Jelen projekt megvalósításával az értéknövelés, a szolgáltatás és minőség javítása valósult meg a vállalkozás számára.

Jelen projekt célja volt, hogy az Óko-Holz Manufaktúra Kft. jelenlegi tevékenységét eszköz beszerzéssel tegye hatékonyabbá, illetve meglévő kapacitásait megújítsa, növelje. A beruházással olyan eszközök beszerzése valósult meg, amely vállalkozásunknál a támogatási kérelem benyújtásakor nem álltak rendelkezésre, valamint ezek a gépek hozzájárulnak a Kft. sikeres működéséhez, versenyelőnyhöz jutunk a konkurenciához képest, javítjuk piaci helyzetünket, és a megnövekedett kapacitásunknak köszönhetően nagyobb számú és volumenű munkát tudunk már elvállalni, a jövőben pedig akár még a munkavállalói állomány bővítésére is sor kerülhet. Éppen ezért jelenlegi fejlesztésünk célja volt 1 darab MINIPROF AUTOMATIC MA 8K típusú élzáró gép, valamint (1 darab) a hozzá kompatibilis AL-KO Power Unit 200 – P típusú porszívó berendezés beszerzése.

A támogatással megvásárolt gép minden szempontból megfelelő vállalkozásunk számára: a beállítások gyorsasága, az anyagtakarékosság (ragasztó) vezérléssel könnyen kezelhetőség és nagy pontossággal vágó berendezés. Környezetvédelmi, környezetkímélő működése külön érték. Vállalkozásunk számára azért is vált ideális megoldássá, mert a profil módosítás (irodabútor), valamint a munkaidő és anyagtakarékosság lehetővé teszi a munkahely megtartást cégünkben. Ezen beruházásnak köszönhetően vállalkozásunkban a megnövekedett vevői igények kiszolgálása jelentősen megnőtt. Célunk, hogy a folyamatos fejlesztés eredményeként a saját termelés értéke, a hatékonyság, valamint a termelékenység egyre növekedjen.

A projekt a Széchenyi Terv Plusz program keretében valósult meg.

A projekt megvalósításának a helyszíne a vállalkozás székhelye, mely a Várgesztes, Hegyalja utca 0137/12. szám alatt található.

A projekt megvalósításának dátuma: 2022. szeptember 22.

További információ kérhető:
Óko-Holz Manufaktúra Kft.
2824 Várgesztes, Hegyalja utca 0137/12.
Telefon: 20/914-3733
E-mail: eck.attila@gmail.com

**ÓKO-HOLZ
MANUFAKTÚRA KFT.**